

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3028/2020
09.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Божидара Вујичића, Весне Субић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ... чији су пуномоћници Драган Бојанић, адвокат из ... и Јован Челебић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Драгиша Милутиновић, адвокат из ..., ради издржавања, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 15/20 од 28.01.2020. године, у седници већа одржаној дана 09.09.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 15/20 од 28.01.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину П2 134/19 од 25.09.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезан је тужени да доприноси у издржавању малолетне ВВ, месечним износом од 8.000,00 динара од 01.08.2018. године па надаље, док постоји законска обавеза издржавања или док ова одлука не буде измењена или укинута, за сваки месец унапред, најкасније до петог у месецу за текући месец, на руке законској заступници малолетног детета – мајци, тужилци АА из ..., с тим што је доспеле а неисплаћене рате тужени дужан да исплати одједном, под претњом извршења. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужилце и обавезан је тужени да доприноси издржавању малолетне ВВ поред досуђеног износа садржаног у ставу првом изреке и месечним износом од 7.000,00 динара (укупно 15.000,00 динара), почев од 01.08.2018. године па надаље, док постоји законска обавеза издржавања или док ова одлука не буде измењена или укинута, за сваки месец унапред, најкасније до петог у месецу за текући месец, на руке законској заступници малолетног детета – мајци, тужилци АА из ..., с тим што је доспеле а неисплаћене рате дужан да исплати одједном, под претњом извршења. Ставом трећим изреке одбијен, је као неоснован, тужбени захтев којим је тражено да се тужени обавезе да доприноси издржавању тужилце износом од 10.000,00 динара, од 01.07.2018. године па надаље, док постоје законски услови, за сваки месец унапред, најкасније до петог у месецу за текући месец, на руке тужилци, с тим што је доспеле а неисплаћене рате дужан да исплати одједном, са законском затезном каматом од дана доспелости до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужилци накнади трошкове парничног поступка у износу од 249.320,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 15/20 од 28.01.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Параћину П2 134/2019 од 25.09.2019. године, у ставу другом и четвртом изреке. Ставом другим изреке преиначена је првостепена пресуда у ставу трећем изреке тако што је усвојен тужбени захтев тужиље и обавезан тужени да доприноси издржавању тужиље износом од 10.000,00 динара од 01.07.2018. године, најдуже до 5 година од дана престанка брака, односно од 13.12.2018. године, док за то постоје законски услови, за сваки месец унапред, најкасније до петог у месецу за текући месец, на руке тужиљи, стим што је доспеле, а неисплаћене рате дужан да исплати одједном, са законском затезном каматом на сваку рату од доспелости до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку применом члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020) у вези члана 202. Породичног закона и утврдио да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у поступку пред другостепеним судом није дошло до пропуста у примени или до погрешне примене члана 8. ЗПП, па нема ни битне повреде из члана 374. став 1, у вези члана 8. ЗПП, на коју се ревизијом указује. Другостепени суд је у образложењу побијане пресуде оценио све жалбене наводе туженог који су били од значаја за правилну одлуку о изјављеној жалби.

Према утврђеном чињеничном стању, парничне странке су закључиле брак ...1994. године. Заједница живота између супружника је трајала до ...2018. године. У браку парничних странака рођено је троје деце. Пресудом Основног суда у Параћину П2 355/2018 од 13.12.2018. године, споразумно је разведен брак парничних странака, а вршење родитељског права над малолетном ВВ, поверено је мајци. Након фактичког прекида брачне заједнице са туженим, тужиља је са дететом наставила да живи у изнајмљеном стану. Тужиља је до 31.08.2018. године била у радном односу у предузећу „ГГ“ д.о.о. ..., а у периоду од 30.07.2018. године до 23.11.2018. године, остварила је нето зараду у износу од 53.563,00 динара. Решењем Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање од 26.06.2018. године, тужиљи је утврђен потпуни губитак радне способности почев од 11.06.2018. године, као последица болести. Решењем од 23.10.2018. године тужиља је остварила право на инвалидску пензију од 01.09.2018. године, у износу од 14.338,72 динара месечно.

Тужени је запослен у предузећу “ДД“ у ... и остварује месечну зараду у износу од 30.000,00 динара, која је до окончања поступка повећана за износ од 1.000,00 до 1.500,00 динара. Такође, тужени остварује накнаду за прековремени рад у износу од 7.000,00 до 8.000,00 динара месечно, што све укупно износи 37.000,00 до 38.000,00 динара. Тужени остварује примања и од издавања грађевинске дизалице, у висини од око 18.000,00 до 28.000,00 динара месечно. Такође, тужени обрађује виноград и башту у којој сади повртарске културе које му служе за задовољење потреба чланова његовог домаћинства и за своје потребе чува стоку, што све по оцени нижестепених судова, представља приход туженог. Тужени има обавезу издржавања малолетне ћерке ВВ и мајке која нема примања.

Одлучујући о тужбеном захтеву, а полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, другостепени суд је правилно закључио да су испуњени услови за супружничко издржавање из члана 151. Породичног закона којим је прописано да супружник који нема довољно средстава за издржавање, а неспособан је за рад или је незапослен, има право на издржавање од другог супружника сразмерно његовим могућностима. Ставом 3. тог члана прописано је да нема право на издржавање супружник ако би прихватање његовог захтева за издржавање представљало очигледну неправду за другог супружника.

Наиме, решењем Републичког фонда пензијског и инвалидског осигурања од 26.06.2018. године, тужили је утврђен потпуни губитак радне способности, као последица болести, из чега произлази да тужила није у могућности да радним ангажовањем оствари приходе који су јој потребни за издржавање. На основу решења Републичког фонда пензијског и инвалидског осигурања од 23.10.2018. године, тужила остварује право на инвалидску пензију у месечном износу од 14.338,72 динара, од ког износа тужила доприноси издржавању малолетне ћерке ВВ која са њом живи у изнајмљеном стану, а чије месечне потребе су утврђене Налазом и мишљењем вештака од 23.11.2018. године. Тужила не поседује непокретну имовину чијим издавањем би евентуално могла допринети свом и дететовом издржавању. Ради наведеног, правилан је закључак другостепеног суда да тужила нема довољно средстава за подмирење основних животних потреба које обухватају исхрану, лечење, хигијену, одевање и остало, односно нема могућности за подмирење укупних месечних трошкова живота који су Налазом и мишљењем вештака од 23.11.2018. године, процењени на износ од 33.010,18 динара. Са друге стране, тужени је у сталном радном односу и поред месечне зараде остварује и ванредне месечне приходе, стамбено је обезбеђен, без обавезе кредитних задужења, има обавезу издржавања малолетне ћерке ВВ и мајке која нема примања. Узимајући у обзир укупне месечне приходе и трошкове туженог, другостепени суд је правилно закључио да тужени има могућности да доприноси издржавању тужиле сразмерно својим могућностима, односно у висини од 10.000,00 динара месечно.

По оцени Врховног касационог суда правилно је оцењена испуњеност услова за одређивање супружничког издржавања тужиле, сагласно одредби члана 160. Породичног закона којом су прописани критеријуми за одређивање издржавања, и то: године живота повериоца издржавања, његовог здравља, образовања, имовине,

прихода које остварује и других околности, док су на страни дужника издржавања од утицаја његови приходи, могућност за запослење и стицање зараде, његова имовина, личне потребе и обавеза да издржава друга лица.

Одредбом члана 166. став 1. Породичног закона прописано је да супружник остварује право на издржавање првенствено од другог супружника.

Одредбом члана 166. став 4. истог закона предвиђено је да ако има више поверилаца издржавања, право детета на издржавање има првенство. Међутим, у конкретном случају, усвајањем тужбеног захтева у делу који се односи на супружничко издржавање, не умањује се износ неопходан за издржавање малолетне ВВ, нити се угрожава или отежава егзистенција детета.

Супротно наводима ревизије, тужиља је доказала да није способна за рад, јер је њена неспособност за рад утврђена решењем Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, због чега је остварила право на инвалидску пензију. Терет доказивања да је тужиљи преостала радна способност је на туженом, који ту чињеницу у поступку није доказао.

Врховни касациони суд је ценио и остале наводе ревизије, којима се не доводи у сумњу правилност побијане пресуде, због чега ти наводи нису посебно образложени.

Одлука о трошковима парничног поступка, донета је правилном применом одредбе члана 207. Породичног закона.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд одлучио је као у изреци.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**